



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Cui restituendum non apparente, seu ignoro domino, num. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

quando eius peccatum facile per dene- suum, valde raro, posse repelliri, quan-
gationem illam removeri potest: ju- tunvis eius malus finis cognoscatur,
stitia enim non est contraria charitati, quia valde raro ex denegatione incom-
sed potius illi maximè subordinata. modum notabile debitori cessabit.

*h. Lef. l. 2. c. 16. dñ. 4. Mol. d.
755. Val. hic q. 6 p. 7. in S. Tho. 2. 2.
qu. vlt. art. 6.*

iū. Vrges: si Dominus vellet ut
sua pecunia ad peccandum, tu non
posses illam pecuniam auferre, ut pec-
catum impediens; satis enim est, si
vtraris (quando spes est emenda) cor-
rectione fraterna, ergo neque potes
ejusdem Domini pecuniam denegare.
Respondeo, nego consequentiam: ne-
mo enim tenetur impedire alienum
peccatum, vi detinendo, vel res ejus-
dem auferendo: hoc enim esset ma-
gnum onus & ex se valde fidelibus in-
commodum: at tenetur impedire non
concurrendo, non præbendo positiuē
materiam, & instrumenta ad peccan-
dum, quia id non est ex se valde one-
rosum & incommodum.

Signatè dico, ex se, & num, præ-
dixi (nisi accederet excusatio)
nam særissimè excusantur fideles, re-
stituendo: primò, quia negare non
possunt Domino sine periculo notabili-
mali; si enim ipsi non restituent,
potest Dominus agere coram judice, &
illos compellere; qui cum non possint
probare pravam Domini intentionem,
patientur litis expensas, infidelitatisque
notam, idque sine fructu; nam Domi-
nus suum recuperando per judicem, in-
tentionem malam, ut libuerit, exequi-
tur. Secundo: quia si res agatur inter
æquales, facile sibi ratione imicitiæ
vnde peiora mala consequerentur:
quibus colligo. Dominum serio petentē

*Cui restituendum, non apparente, seu
ignoto Domino?*

21. Nisi hic distinguis, facile, ut
certè non raro etiam doctis accidit,
prolaberis. Quatuor hinc sunt di-
versi casus; primò, quando Dominus
est valde distans: secundò, quando est
defunctus: tertio, quando est ignotus,
seu incertus: quartò, quando rei, de
qua agitur, Dominus nullus est; de
primo dicetur mox in circumstantia
Quo loco; de ceteris hic.

*Defuncto Domino rei, cui sit illa re-
stituenda?*

iz. In hoc casu restitutio facienda
est legitimo hæredi; legitimus autem
est, vel per testamentum, vel per judi-
cias sententiam, vel per legum disposi-
tiones, ut cum ab intestato remaneat
hæres, qui est strictior in gradu. Ra-
tio dicti est, quia hæres succedit in om-
nia jura realia defuncti: idem enim est,
esse hæredem.

23. Quid si defunctus nullum ha-
beat hæredem, nec de rebus suis dispo-
suerit, quando bona ab ipso relata vo-
cantur bona vacantia? respondeo, ex
se hæc de jure naturæ sunt primi occu-
pantis; habentur enim pro derelictis,
nulliusque Domini sunt; siquidem
mortuus amittit omnia bona tem-
poralia, nec eorum amplius in alia vita
Dominus est. cum ergo ante mortem

whil

